

ת"פ 28943/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28943-10-22 מדינת ישראל נ' בן ציון(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד לאה צמל

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין (מספר עבירות).
2. על פי הנתען בחלק הכללי שבכתב האישום והמתלוננת נשואים זה לזה כחמש שנים ולהם בן משותף מהליך פונדקאות והוא כבן 10 חודשים, במועד הגשת כתב האישום.
3. הנאשם והמתלוננת מתגוררים יחדיו ברחוב תורה מציון בישוב כוכב יעקב.
4. על פי הנתען באישום הראשון, מספר ימים עובר ליום 11.10.2022 נסעו בני הזוג לחגוג את חג הסוכות בבית משפחת שלמה בישוב
5. ביום 11.10.2022 בשעה 17:00 או בסמוך, חזרו המתלוננת והנאשם מהישוב, כאשר בדרכם אל הבית החל הנאשם להתלונן בפני המתלוננת כי אינה מכבדת אותו.
6. בעת שהנאשם והמתלוננת שבו לביתם מקניות, כעס הנאשם ועזב את המתלוננת עם בנם ועם המצרכים והתקדם לבית כשהוא נושא את המזוודה. בעת שהגיעה המתלוננת אל הבית, ביקש הנאשם מהמתלוננת להתגרש, המתלוננת ביקשה ממנו לדבר על כך במועד מאוחר יותר. בהמשך דרש הנאשם כי בתמורה להמשך הזוגיות תשלם לו כסף בעבור כל פעילות שיעשו יחד. בתגובה אמרה לו המתלוננת שהתנהגות כזו אינה זוגיות, ואם כך היא תדרוש תשלום בעבור הבית. כן אמרה לו המתלוננת כי המצרכים שרכשו נרכשו מכספה, ולכן ישמשו אותה ואת הילד בלבד. בתגובה קם הנאשם אחז את המתלוננת בכתפיה והדף אותה לקיר.

7. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיפסיק ולא יעשה זאת מול הילד, אז תפס אותה וזרק אל עבר רצפת חדר העבודה בבית. בהמשך רכן מעליה וחנק אותה בגרונה בשתי ידיו וזאת במשך 10 שניות, תוך שהוא מפציר בה כי הוא רוצה להתגרש, וזה מה שמגיע לה.

8. בשלב זה הנאשם קם, המתלוננת ניסתה לקום ואז הנאשם בעט בה ברגלו והניח את כף רגלו על גרונה וחנק אותה כך שלא הצליחה לנשום, וידיה עיניה החלו לרעוד עד שאיבדה את הכרתה. לאחר שחזרה להכרה, היא אמרה לנאשם את מבין מה עשית והנאשם אמר בתגובה "זה מה שמגיע לך".

9. באישום השני נטען, כי כשנה עובר ליום 12.10.2022 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית, תפס הנאשם את המתלוננת בחלוצתה באזור הצוואר עד שהחולצה נקרעה.

10. כשלוש שנים עובר ליום 12.10.2022 במספר אירועים שמועדם אינו ידוע במדויק, דחף הנאשם את המתלוננת מספר פעמים ובעקבות כך עזבה המתלוננת את הבית למשך 3 ימים.

תמצית טיעוני הצדדים:

11. המאשימה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים בשלמות גופה של המתלוננת, שלווה הנפש, ותחושת הביטחון בתא המשפחתי. צוין, כי המעשים נעשו בחלקם כאשר בנם הפעוט נמצא בבית וחשוף לאלימות בה נקט הנאשם.

12. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע, נוכח פרקי הזמן שחלפו ביניהם, החל מ-6 חודשים ועד 12 חודשים, ולהטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

13. ב"כ הנאשם הפנתה לרקע ממנו הגיעו בני הזוג, נסיבותיהם האישיות והקושי להשתלב בארץ. על פיה, מורכבות זו ליוותה את המערכת הזוגית, וכיום, נושא החזקה בילדם המשותף הוא שעומד בבסיס המחלוקות, שכן רצונה של האם לקחתו למקסיקו, מקום הולדתה.

14. הסנגורית תיארה את הניסיון של הנאשם לקחת חלק בהליך הטיפולי בבית נועם, וכן הקושי עמו התמודד במקום. עוד ציינה, כי המדובר בנאשם צעיר יחסית, נעדר רישום פלילי, אשר נטל אחריות על המעשים, ומכתבי ההמלצה שהוגשו בעניינו מטעם רבני ישיבות הינם חיוביים. עוד צוין, כי יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות, בהיותו עולה חדש, אשר חווה בדידות, מבלי שיש לו כל תמיכה.

15. הסנגורית ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו עד כה, זאת בהתאם לאירועים בנסיבות דומות, כך לדבריה.

16. הנאשם ציין כי הוא עלה לישראל מקולומביה, ומעונין לשקם את חייו לאחר שישלים את תקופת המאסר שתוטל עליו. הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים, ואף בפני המתלוננת שנכחה באולם בית המשפט. הנאשם הוסיף, כי הוא מתקשה להתמודד עם חוסר וודאות במעצר, הניתוק מבנו, וכן אינו יכול לפעול נוכח הליך הגירושין המתנהל בעניינו, בהיותו נתון במעצר.

מתחם העונש ההולם:

17. במקרה דנן, יש לראות במסכת האישומים שבכתב האישום, אירועים נפרדים, שכן אלו התרחשו במועדים שונים אשר פרקי זמן ארוכים מפרידים ביניהם.

18. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

19. בתי המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

20. בית המשפט העליון קבע כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריה, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.05).

21. להלן גזרי דין המתאימים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפני:

א. רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.19) אושר גזר דינו של בית משפט השלום אשר גזר את עונשו של נאשם ב-3 עבירות תקיפה סתם של בת זוגו ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בשניים מהמקרים תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה בגרונה בשתי ידיו. בימ"ש השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. מפאת מצבו הרפואי של הנאשם הוטל עליו עונש מסר למשך 4 חודשים לצד ענישה נלווית ובית המשפט העליון ציין כי המדובר בעונש מקל, המשקף התחשבות במצבו הרפואי.

ב. רע"פ 8610/14 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.14) נדחה ערעור בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני אישומים של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות לצד עבירות נלוות של איומים והיזק לרכוש. באירוע הראשון תפס הנאשם את המתלוננת בכתפיה והפיל אתה לרצפה ובאירוע השני תפס את המתלוננת בשתי ידיו בצווארה, הצמיד אותה לדלת וחנק אותה. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב מצד אחד בהיעדר אופק טיפולי ומצד שני - בעברו הנקי של הנאשם. בהחלטת בית המשפט העליון צוין שאי נטילת אחריות על מעשיו מהווה אינדיקציה להיעדר אופק שיקומי ועל כן אין מקום להתחשב בנאשם לקולא בעת גזירת עונשו.

ג. רע"פ 7896/03 פלוני נ' מדינת ישראל (2.11.03) נדחה ערעורו של נאשם אשר

הורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ובאיומים בכך שנכנס בשעת לילה לביתה של המתלוננת, אשתו בנפרד, בעת שישנה. הנאשם החל לחנוק את המתלוננת, לאחר מכן תפס את זרועה ואיים עליה כי בכוונתו לחנוק אותה ולגמור אותה באותו היום. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד הופעלו שני מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו כך שסך הכול נגזרו עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה הן בביהמ"ש המחוזי והן בביהמ"ש העליון.

ד. עפ"ג 24970-08-12 עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית, בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

22. במקרה דנן, אין המדובר אמנם באירוע מתוכנן, ואולם הנאשם נקט באלימות קשה כלפי המתלוננת. באירוע הראשון ובעת שבנם מצוי בבית, תפס הנאשם את המתלוננת, זרק אותה אל עבר רצפת חדר העבודה בבית, רכן מעליה וחנק אותה בגרונה בשתי ידיו וזאת במשך 10 שניות, תוך שהוא מפציר בה כי ברצונו להתגרש. בהמשך, בעט בה ברגלו והניח את כף רגלו על גרונה וחנק אותה כך שלא הצליחה לנשום, וידיה עיניה החלו לרעוד עד שאיבדה את הכרתה. פוטנציאל הסיכון במעשה מסוג זה לשלומה של המתלוננת הינו ברף משמעותי ביותר. כאמור, אין המדובר באירוע בודד אלא מספר אירועי אלימות שנעשו כשנה, ושלוש שנים עובר לאירוע, כמתואר בכתב האישום.

23. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40 יג') סבורני, כי מתחם העונש לכל אישום הינו החל משישה חודשי מאסר ועד ל-12 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

24. הנאשם יליד 1996 נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, והוא נעדר רישום פלילי.

25. לנאשם ניתנה האפשרות להשתלב בהליך טיפולי ואולם הוא לא ניצל זאת. על אף זאת, הבאתי בחשבון את טיעוני ההגנה בדבר הקושי אותו חוו בני הזוג בהליכי הקליטה בישראל, מצבם האישי, וכן את העובדה כי לנאשם אין מסגרת תומכת בישראל.

26. עיינתי בתצהיר נפגע בו גוללה המתלוננת את תחושותיה הקשות ביחס לאירועים שבכתב האישום, את החשש לחיות בתא משפחתי שאינו מספק ביטחון, וחשש לגורלו של הבן, נוכח מעשיו של הנאשם. מן העבר השני, הבאתי בחשבון את האמור במכתבי ההמלצה וכן את המכתב אותו הגיש הנאשם לעיוני (מ/3).

27. באיזון הכולל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

ב. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים כלפי בת זוג.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 3000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.1.2024.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשפ"ג, 05 יולי 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בויעוד חזותי).